

Вече цялата гружина
 е до хроста от къпина.
 – Трябва Мими да открием,
 туй злодейство да разкрием! –
 казва Гошо с ясен глас.
 Хукват Всички те завчас,
 търсят, ровят и надничат.
 Мишчицата си обичат,
 ала за беда голяма,
 Мими никаква я няма!

Тъй минава този ден
 и накрая притеснен
 Всеки вкъщи се прибира,
 какво става не разбира.

Кротко уж нощта минава,
 ала нещо пак май става!
 Че и двамата близнаци
 зайци, нашите юнаци,
 днес ги няма във леглата.
 И гържат се за главата
 татко заек, майка зайка,
 тя реве, а той се вайка,
 че изчезнали децата,
 щом се пукнала зората.

– Няма никакво съмнение,
 че това е престъпление!
 Да открием къде
 и кой децата ни краде!
 Рече таткото на Спас:
 – Някой си играе с нас!
 Някой иска да ни сплши.
 Туй са някакви апаши!
 Няма да им се оставим.
 Да помислим що да правим!

И решение се взима:
 Гардове от днес ще има!
 Смело те ще дежурят,
 неуморно, без да спрат,
 докато не заловят
 мези, дет' крадат децата,
 и ще има зла разплата!

Стъмни се, изгря луната.
 Ала вижте, край реката
 някой бавно се навежда
 и във храстите се вглежда,
 осветява със фенер,
 търси страшен кождоер.
 Тамко Мечо е това.
 Тук и в близката гора
 през нощта ще е патрул,
 броди като сомнамбул!

Тамко заек също тук
 на бандитите напук
 цяла нощ ще дежури
 по поляни и гори.
 По-спокойни ще заспят,
 знаят, че ще ги спасят –
 татковците са охрана,
 на гецата си отбрана.

